

University of Groningen

Neural substrate and the timing of behaviour in a multiple clock system

van der Veen, Daniel Rutger

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2007

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

van der Veen, D. R. (2007). *Neural substrate and the timing of behaviour in a multiple clock system*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Dankwoord

'(...) It is not unusual in any one ChronoGuard work shift for history to flex dramatically before settling back down to the Standard History Eventline. Planet-destroying cataclysms generally happen twice a week but are carefully re-routed by skilled ChronoGuard operatives. The citizenry never notice a thing – which is just as well, really.'

Colonel Next, QT, CG (nonexst.) – Upstream/Downstream (unpublished)

In: Time waits for no man – Something rotten – Jasper Fforde (2004)

Hoewel je natuurlijk streeft om zoveel mogelijk de dissertatie een proef van je eigen kunnen te laten zijn, heb ik veel te danken aan mijn 'ChronoGuard'. Gedurende mijn verblijf in de groep diergedrag en later chronobiologie heb ik mogen rekenen op veel hulp en vriendschap.

Voor mijn inwijding in de kneepjes van de chronobiologie en zijn begeleiding in alles wat met wetenschappelijk onderzoek te maken heeft ben in veel dank verschuldigd aan Menno Gerkema. Hoewel het natuurlijk Menno's project was, heb ik ook de kans gekregen om dingen naar mijzelf toe te trekken en heb ik duidelijk het gevoel dat het ook mijn project is geworden. Ik heb veel geleerd over onderzoek, hoe mensen dat doen en hoe daarmee om te gaan. De gesprekken die uiteindelijk hebben geleid tot (hopelijk) heldere boodschappen en de aanzet om op de juiste wijze te relativiseren hebben me veel opgeleverd. Gelukkig hadden we het zowel over chronobiologie, wetenschappers en zinsconstructies als meer persoonlijke dingen. En uiteraard de eer aan jou, Menno, om het langste woord in dit proefschrift te hebben bedacht!

Ook Serge Daan wil ik graag bedanken. Als mijn promotor heeft hij, zeker in de latere fasen van de manuscripten, zorg gedragen voor de kwaliteit van dit proefschrift. De gesprekken en commentaren op manuscripten die altijd gericht waren op wetenschappelijke helderheid heb ik erg gewaardeerd, net zoals de immense kennis van het vakgebied.

Naast de dagelijkse begeleiding, waren er ook mensen die me specifiek 'on topic' hebben geholpen. Zeker als student en aan het begin van mijn promotie werk was Eddy van de Zee een zeer waardevolle bron op *in vitro* gebied en neuropeptiden. In mijn eerste onzekere stappen in wetenschappelijk werk (ook gedurende mijn excursie in het lab in New York) was ik altijd blij met Eddy's rustige en geruststellende invloed. Alleen al de talloze malen dat ik Domien Beersma heb lastiggevalen met een zoveelste poging om Fourier transformaties toepasbaar te maken of andere signaal analyses uitvoeren, verdiend hier al vele malen dank. A big thanks also to Ueli Schibler, Nugyet Le Minh, Pascal Gos and Milica Arneric in Genève and Ab Bult-Ito and Marina Castillo in Fairbanks with whom two collaborations have led to very nice studies.

De invloed van Roelof Hut op mijn AIO periode is veelzijdig geweest. Naast het vol krijgen van het te kleine bordje en de 'kijk zo, nee: wacht even, ach...het is natuurlijk circulair, zie je nou wel!' gesprekken, is Roelof's enthousiasme zeer inspirerend. Buiten Serge, Domien, Roelof, en mijzelf is er dan nog maar één iemand nodig om een tweepersoons hotelkamer in Canada vol te krijgen: Kamiel Spoelstra, wiens interesse van vlindernet tot .net het een groot genoegen maakt om met hem een kamer te delen.

Met Lobke heb ik altijd de perfecte combinatie van wetenschap en 'nu even niet' en in het Imperial 'systeem' wonen we gelukkig nog steeds dicht bij elkaar. Koen Jansen heeft mij uit de kelder geplukt en me naar chronobiologische hoogte gehaald in de D-vleugel, uiteraard bedankt hiervoor. Verder alle andere collega's met wie ik experimenten, discussies, hulp, onderwijs of gewoon een prettige tijd in Haren heb gedeeld. Andrej, Arjen, Ate, Barbara, Bernd, Bram, Claudio, Cor, Gert-Jan, Ido, Jan, Kristin, Margriet, Marian, Marijke, Marina, Martha, Melanie, Peter D, Peter M, Peter W en Robbert. Bedankt!

Uiteraard ook dank voor alles cursusstudenten die me hebben geholpen bij het werk in en buiten dit proefschrift. Voor de wat langere onderwerpen, bedankt Bart, Berber, Ellis, Harm en Maarten. Extra dank voor alle nachtelijke/weekend hulp bij voedselrestrictie experimenten voor Dirk-Jan en Josien.

Veel van de projecten zouden niet mogelijk zijn geweest zonder de technische ondersteuning van Gerard Overkamp en zijn met oplossingen gevulde bureaula. Ger Veltman freesde, boorde, schroefde, lijmden en toverde het *in vitro* culture systeem in elkaar. Het ontbrak de dames en heren (veld)muis aan niets onder de zorgen van Roelie, Sjoerd, Adriana, Monique en Saskia. Voor een helpende hand bij formuleren en andere secretariële zaken kon ik terecht bij Aukje, Corine en Marlies. Verder ont-snapte er geen isotoop bij Peter, regelden Bonnie en Ellis het lab, werden alle droogijs pakketjes opgewacht door Wolter en wisselde Leon de floppies.

Zoals iedere bioloog weet, is er geen beginnen aan zonder ouders. Oda en Rudie, bedankt voor jullie betrokkenheid, soms als ouders, maar tegenwoordig meestal zonder die verantwoordelijkheid. Ik ben blij dat ik ouders heb die jonger zijn dan mij! En dan zijn er de broers, vele avonden zaten we met z'n drieën aan tafel en bespraken (in toenemende mate van subjectiviteit) politiek, muziek, het leven en onszelf. Bedankt, Teun, Harm en uiteraard ook Marjet en Roos voor de steun aan het 'Groninger thuisfront'. Gelukkig heb ik ook altijd kunnen rekenen op de steun van Jacques, Inez, Vincent, Frederique, Astrid en Murray.

Hoewel de meeste dank voor een proefschrift verschuldigd is aan wetenschappelijke input, zijn vrienden zeker ook erg belangrijk. Hoewel we behoorlijk verspreid raken, zijn vele van ons nog steeds 'Groninger biologen' en via de partner pool zijn daar alleen nog maar meer mensen bij gaan horen.

Daarbij zijn er vele clubjes, groepjes, kluitjes en aanverwante verbindingsvormen waarin ik mij altijd onder vrienden heb geweten zoals bij GBC, Strixx, AlumniCie, Calamari, Biobak, D&D, RCL, 'Trio Terrifico' en evenementen als de Friese zeilweekenden, Zeeuwse mossel feesten, Nijmegse Zomerfeesten, Internationale lerarenavonden en Groningse bioborrels. Op naar de Bavariaanse oktoberfeesten, we moeten er toch eens kunnen komen!

Ilse, het is zonder twijfel zo dat ik niet zou zijn wie ik ben zonder jouw (soms stormachtige) levenslust, creativiteit en optimisme. Bedankt voor je vriendschap en liefde!

